

บทที่ 2

ทฤษฎี

วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์

วิธีการไฟไนต์เอลิเมนต์ (Huebner and Thornton, 1982) เป็นระเบียบวิธีการหาผลเฉลยโดยประมาณ (approximated solution) ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

ก. หาสมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้นที่เหมาะสมกับปัญหา, เงื่อนไขเริ่มต้นและเงื่อนไขขอบเขต

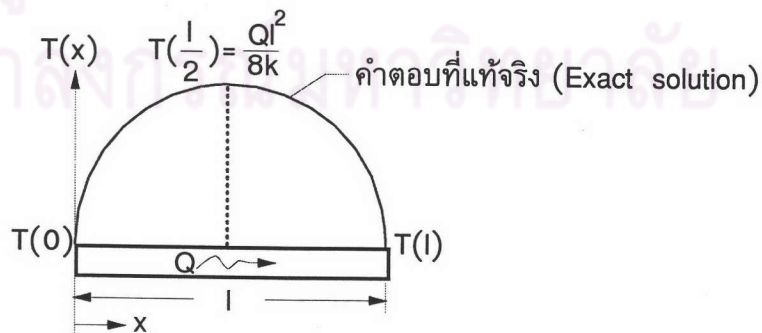
ข. แยกแยะผลิตภัณฑ์เป็นชิ้นส่วนเล็กๆหรือที่เรียกว่าเอลิเมนต์ให้มีจำนวนมาก

ค. กำหนดลักษณะผลลัพธ์ในชิ้นส่วนเล็กๆนั้นให้อยู่ในรูปแบบฟังก์ชันโดยประมาณอย่างง่าย ๆ

ง. ทำการพิจารณาที่ละเอลิเมนต์โดยการแทนฟังก์ชันนี้ในสมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้นและอาศัยคณิตศาสตร์ชั้นสูง (Kreyszig, 1993) ช่วยจัดสมการให้อยู่ในรูปแบบเมตริกซ์จนเป็นสมการสำหรับเอลิเมนต์ (Element equation) ขึ้นมา

จ. รวมสมการต่างๆเข้าด้วยกัน (Assemblage) เป็นสมการระบบรวม (System of equations)

เช่น กรณีการแลกเปลี่ยนความร้อนที่เข้าสู่สภาวะสมดุลทางความร้อนใน 1 มิติ ของแท่งทรงกระบอกตันที่สามารถผลิตความร้อนได้เองตลอดเวลา (Internal heat generation, Q) และต้องการคำนวณอุณหภูมิที่ตำแหน่งตรงกลาง

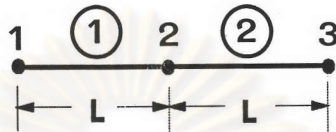

ปัญหาเช่นนี้จะมีสมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้นที่เหมาะสม (Incropera and DeWitt, 1985) คือ

$$-\frac{\partial}{\partial x} \left(k \frac{\partial T}{\partial x} \right) = Q$$

และมีเงื่อนไขขอบเขต คือ $T(0)=T(l)=0$

จากนั้นทำการแยกแยะผลิตภัณฑ์ออกเป็น 2 เอลิเมนต์โดยแต่ละเอลิเมนต์ยาวเท่ากับ L ดังรูป

และกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการทราบค่า (อุณหภูมิ, $T(x)$) ให้อยู่ในรูปฟังก์ชันโดยประมาณอย่างง่าย ๆ คือ

$$T(x) = N_1 T_1 + N_2 T_2$$

โดย
$$N_1 = 1 - \frac{x}{L}$$

$$N_2 = \frac{x}{L}$$

แทนฟังก์ชันดังกล่าวลงในสมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้น จากนั้นทำการแก้สมการและจัดให้อยู่ในรูปเมตริกซ์ได้ดังนี้

สมการสำหรับเอลิเมนต์ที่ 1

$$\frac{k}{L} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} T_1 \\ T_2 \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} -k \frac{dT(0)}{dx} \\ k \frac{dT(L)}{dx} \end{Bmatrix} + QL \begin{Bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{Bmatrix}$$

สมการสำหรับเอลิเมนต์ที่ 2

$$\frac{k}{L} \begin{bmatrix} 1 & -1 \\ -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} T_2 \\ T_3 \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} -k \frac{dT(0)}{dx} \\ k \frac{dT(L)}{dx} \end{Bmatrix} + QL \begin{Bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \\ 2 \end{Bmatrix}$$

เมื่อรวมสมการสำหรับเอลิเมนต์ทั้งหมดให้เป็นสมการระบบรวม จะได้ดังนี้

$$\frac{k}{L} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} T_1 \\ T_2 \\ T_3 \end{Bmatrix} = \begin{Bmatrix} -k \frac{dT(0)}{dx} \\ 0 \\ k \frac{dT(l)}{dx} \end{Bmatrix} + QL \begin{Bmatrix} 1 \\ 2 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \\ 2 \end{Bmatrix}$$

หรือ $[K_c] \{T\} = \{Q_c\} + \{Q_Q\}$

จากนั้นทำการพิจารณาเงื่อนไขต่าง ๆ พร้อมกับการแก้สมการระบบรวมแล้วพบว่า

$$T_2 = \frac{QL^2}{2K} = \frac{QL^2}{8k}$$

ซึ่งสำหรับปัญหานี้คำตอบที่ได้จะตรงกับคำตอบที่แท้จริง

การแลกเปลี่ยนความร้อนที่ขึ้นกับเวลา

1. สมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้น

สมการการถ่ายเทความร้อนที่ขึ้นกับเวลาของของแข็งใน 3 มิติ มีสมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้น (Incropera and DeWitt, 1985) ดังนี้

$$\frac{\partial}{\partial x_i} \left(k_{x_i} \frac{\partial T}{\partial x_i} \right) + Q = \rho c \frac{\partial T}{\partial t} \quad (2.1)$$

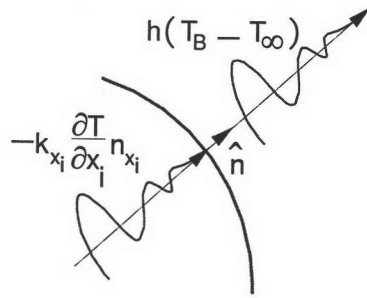
โดย ρ คือความหนาแน่นเชิงมวล, c คือความร้อนจำเพาะ, k_{x_i} คือเทนเซอร์ (Tensor) ของค่าสัมประสิทธิ์การนำความร้อน, Q คือความร้อนที่ผลิตได้เอง, T คืออุณหภูมิที่แปรผันกับระยะในแกน x_i และเวลา t , x_i คือ ระยะในแนวแกนหลัก เช่น x, y, z ในระนาบคาร์ทีเซียนเป็นต้น

การแก้สมการหาค่าตัวแปรอุณหภูมิจำเป็นต้องระบุเงื่อนไขต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กันเงื่อนไขต่าง ๆ ดังกล่าว ได้แก่ เงื่อนไขเริ่มต้น ก็คือ

$$T(x_i, 0) = T_0(x_i) \quad (2.2)$$

และเงื่อนไขขอบเขตบนพื้นผิวโครงสร้างที่อาจประกอบด้วย

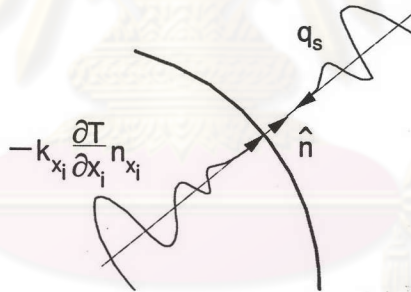
ก. ผิวโครงสร้างมีการพาความร้อนสู่อุณหภูมิรอบข้าง

$$-k \frac{\partial T}{\partial x_i} n_{x_i} = h(T_B - T_{\infty}) \quad (2.3)$$

โดยตัวห้อย B หมายถึง บริเวณพื้นผิวโครงสร้าง (Surface) , n_i คือองค์ประกอบของเวกเตอร์ในแนวตั้งฉากกับผิว, h คือ ค่าสัมประสิทธิ์การพาความร้อน และ T_{∞} คือ อุณหภูมิเฉลี่ยภายนอก

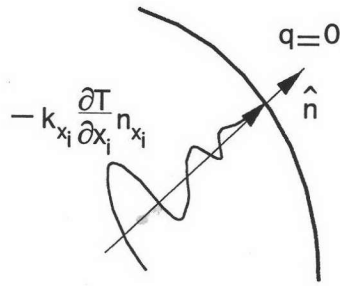
ข. ความร้อนจากภายนอกตกกระทบบผิวโครงสร้าง

$$k \frac{\partial T}{\partial x_i} n_{x_i} = q_s \quad (2.4)$$

โดย q_s คือ ความร้อนที่เกิดจากภายนอก

ค. พื้นผิวโครงสร้างถูกหุ้มฉนวนไว้

$$k \frac{\partial T}{\partial x_i} n_{x_i} = 0 \quad (2.5)$$

2. สมการทางไฟไนต์เอลิเมนต์

ผลลัพธ์ที่ต้องการทราบคือ อุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงตามเวลา ซึ่งสามารถแทนอุณหภูมิด้วยฟังก์ชันโดยประมาณอย่างง่ายได้ดังนี้

$$\begin{aligned} T &= \sum_{i=1}^m N_i T_i \\ &= \begin{bmatrix} N \\ 1 \times m \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} T(t) \\ m \times 1 \end{Bmatrix} \end{aligned} \quad (2.6)$$

โดย m เป็นจำนวนจุดต่อในแต่ละเอลิเมนต์, $[N]$ คือค่าฟังก์ชันการประมาณภายในเอลิเมนต์ (element interpolation functions) ในรูปเมตริกซ์ขนาด $1 \times m$ และ $\{T(t)\}$ เป็นค่าอุณหภูมิที่เวลาใดเวลาหนึ่งในรูปเมตริกซ์ขนาด $m \times 1$ เช่น กรณีเอลิเมนต์ทรงสี่หน้า (Tetrahedron) มีค่าอุณหภูมิอยู่ในรูปฟังก์ชันโดยประมาณดังนี้

$$\begin{aligned} T &= \sum_{i=1}^4 N_i T_i = N_1 T_1 + N_2 T_2 + N_3 T_3 + N_4 T_4 \\ &= \begin{bmatrix} N_1 & N_2 & N_3 & N_4 \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} T_1 \\ T_2 \\ T_3 \\ T_4 \end{Bmatrix} \end{aligned} \quad (2.7)$$

จากนั้นนำวิธีการถ่วงน้ำหนักเศษตกค้าง (Method of Weighted Residual, MWR) (Huebner and Thornton, 1982) มาใช้ กล่าวคือนำสมการเชิงอนุพันธ์ในสมการ 2.1 มาคูณด้วยฟังก์ชันน้ำหนัก (weighting function) แบบบับโนพกาเลอร์คิน (Bubnov-Galerkin) และ

ทำการอินทิเกรตตลอดทั้งโดเมนของเอลิเมนต์ ซึ่งจะได้สมการออกมาดังนี้

$$\int_{\Omega^{(e)}} N \left(\rho c \frac{\partial T}{\partial t} - \frac{\partial}{\partial x_i} \left(k_{x_i} \frac{\partial T}{\partial x_i} \right) - Q \right) d\Omega = 0 \quad (2.8)$$

เมื่อนำสมการ 2.7 แทนลงในสมการ 2.8 จะได้รูปแบบสมการออกมาใหม่ ดังนี้

$$\begin{aligned} & \text{เทอมที่ 1} & \text{เทอมที่ 2} & \text{เทอมที่ 3} \\ & \int_{\Omega^{(e)}} \{N\} \rho c \{N\} \left\{ \dot{T} \right\} d\Omega - \int_{\Omega^{(e)}} \{N\} \frac{\partial}{\partial x_i} \left(k_{x_i} \left[\frac{\partial N}{\partial x} \right] \{T\} \right) d\Omega - \int_{\Omega^{(e)}} \{N\} Q d\Omega \\ & & & = 0 \end{aligned} \quad (2.9)$$

จากนั้นทำการอินทิเกรตขยายพาทในเทอมที่ 2 ของสมการ 2.9 และพิจารณาเงื่อนไขเริ่มต้น, เงื่อนไขขอบเขตที่พื้นผิวโครงสร้างไปพร้อมๆกัน แล้วทำการจัดรูปแบบใหม่ได้ว่า

$$[C] \left\{ \dot{T} \right\} + [K] \{T\} = \{R\} \quad (2.10)$$

$$\text{ซึ่ง} \quad [C] = \int_{\Omega^{(e)}} \{N\} \rho c \{N\} d\Omega \quad (2.11)$$

$$[K] = \int_{\Omega^{(e)}} \left\{ \frac{\partial N}{\partial x_i} \right\} \left(k_{x_i} \left[\frac{\partial N}{\partial x} \right] \right) d\Omega + \int_{\Gamma^{(e)}} \{N\} h \{N\} d\Gamma \quad (2.12)$$

$$\begin{aligned} \{R\} = & \int_{\Gamma^{(e)}} \{N\} \left(k_{x_i} \frac{\partial T}{\partial x_i} n_i \right) d\Gamma + \int_{\Gamma^{(e)}} \{N\} h T_{\infty} d\Gamma + \int_{\Omega^{(e)}} \{N\} Q d\Omega + \\ & \int_{\Gamma^{(e)}} \{N\} q_s d\Gamma \end{aligned} \quad (2.13)$$

โดย k คือ สัมประสิทธิ์การนำความร้อน , h คือ สัมประสิทธิ์การพาความร้อน , T_{∞} คือ อุณหภูมิเฉลี่ยภายนอก , ตัวห้อย $\Gamma^{(e)}$ หมายถึง การพิจารณาที่ขอบเขตของแต่ละเอลิเมนต์ , n_i คือ องค์กรประกอบเวกเตอร์ในแนวตั้งฉากกับผิว

สำหรับการพิจารณาอุณหภูมิที่ขึ้นกับเวลา หากทำการแบ่งช่วงเวลาให้เล็กที่สุดจะ

สามารถกำหนดให้อุณหภูมิกับเวลามีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงได้ (ปรามอทย์ เดชะอำไพ , 2537) ซึ่งมีลักษณะความสัมพันธ์ต่าง ๆ ดังนี้

$$\left\{ \dot{T}_\theta \right\} = \frac{\{T\}_{n+1} - \{T\}_n}{\Delta t} \quad (2.14)$$

$$\{T_\theta\} \cong (1-\theta)\{T\}_n + \theta\{T\}_{n+1} \quad (2.15)$$

$$\{R_\theta\} \cong (1-\theta)\{R\}_n + \theta\{R\}_{n+1} \quad (2.16)$$

$$t_\theta = t_n + \theta\Delta t \quad (2.17)$$

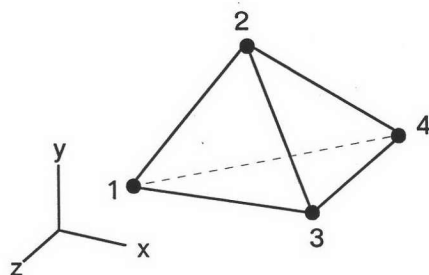
โดย θ คือค่าคงที่ซึ่งอยู่ในช่วงตั้งแต่ 0 ถึง 1, Δt เป็นช่วงของเวลา, T_n เป็นอุณหภูมิที่ช่วงเวลา n , T_{n+1} เป็นอุณหภูมิที่ช่วงเวลา $n + 1$ และเมื่อนำความสัมพันธ์เหล่านี้แทนลงในสมการ 2.10 จะได้ว่า

$$\left(\frac{1}{\Delta t}[C] + \theta[K] \right) \{T\}_{n+1} = \left(\frac{1}{\Delta t}[C] - (1-\theta)[K] \right) \{T\}_n + (1-\theta)\{R\}_n + \theta\{R\}_{n+1} \quad (2.18)$$

3. ไฟไนต์เอลิเมนต์เมตริกซ์

สำหรับการพิจารณาอุณหภูมิที่ขึ้นกับเวลานี้จะใช้วิธีของ Euler ซึ่งกำหนดไว้ว่า $\theta = 0$ และ $\{R\}$ ที่ช่วงเวลา n และ $n+1$ มีค่าเท่ากัน ดังนั้นสมการ 2.18 จะลดรูปเหลือ

$$\left(\frac{1}{\Delta t}[C] \right) \{T\}_{n+1} = \left(\frac{1}{\Delta t}[C] - [K] \right) \{T\}_n + \{R\} \quad (2.19)$$

รูปที่ 2.1 แสดงลักษณะของเอลิเมนต์ทรงสี่หน้า

จากสมการ 2.19 สามารถแยกแยะเมตริกซ์ในแต่ละเทอมสำหรับเอลิเมนต์ทรงสี่หน้าดังแสดงในรูป 2.1 ได้ดังนี้

$$[C] = \frac{\rho c V}{4} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \quad (2.20)$$

$$[K] = [K_c] + [K_h]$$

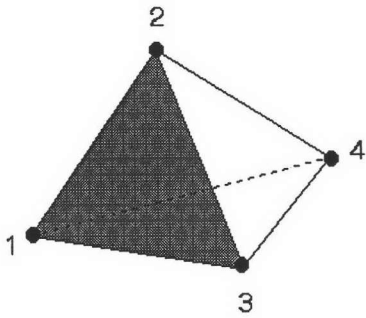
$$K_{cij} = \frac{k}{36V} (b_i b_j + c_i c_j + d_i d_j) \quad i, j = 1, 2, 3, 4 \quad (2.21)$$

$$V = \text{ปริมาตรของเอลิเมนต์} = \frac{1}{6} \begin{vmatrix} 1 & x_1 & y_1 & z_1 \\ 1 & x_2 & y_2 & z_2 \\ 1 & x_3 & y_3 & z_3 \\ 1 & x_4 & y_4 & z_4 \end{vmatrix} \quad (2.22)$$

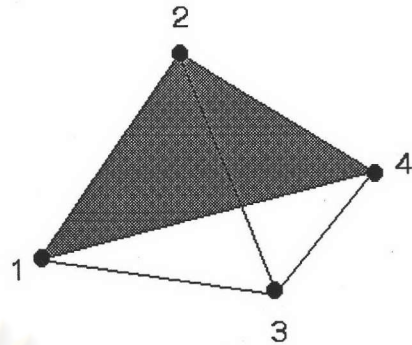
$$a_1 = \begin{vmatrix} x_1 & y_1 & z_1 \\ x_2 & y_2 & z_2 \\ x_3 & y_3 & z_3 \end{vmatrix}, \quad c_1 = - \begin{vmatrix} x_2 & 1 & z_2 \\ x_3 & 1 & z_3 \\ x_4 & 1 & z_4 \end{vmatrix} \quad (2.23)$$

$$b_1 = - \begin{vmatrix} 1 & y_2 & z_2 \\ 1 & y_3 & z_3 \\ 1 & y_4 & z_4 \end{vmatrix}, \quad d_1 = - \begin{vmatrix} x_2 & y_2 & 1 \\ x_3 & y_3 & 1 \\ x_4 & y_4 & 1 \end{vmatrix}$$

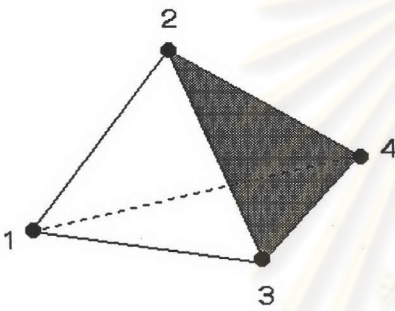
และค่าคงที่ตัวอื่นๆ a_i, b_i, c_i, d_i เมื่อ $i=2,3,4$ ก็มีลักษณะเหมือนกับสมการ 2.23 ซึ่งสามารถหาออกมาได้โดยวิธีการวนสลับเปลี่ยนตัวเลข (cyclic permutation) (Rao, 1989)

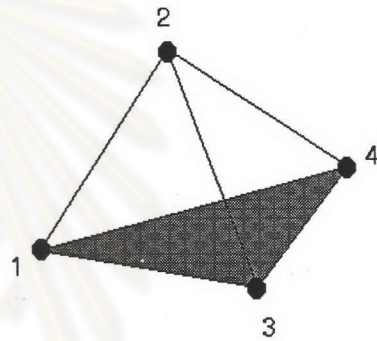
(ก) ด้านที่ 1 ของเอลิเมนต์

(ข) ด้านที่ 2 ของเอลิเมนต์

(ค) ด้านที่ 3 ของเอลิเมนต์

(ง) ด้านที่ 4 ของเอลิเมนต์

รูปที่ 2.2 แสดงตำแหน่งด้านทั้งสี่ของเอลิเมนต์ทรงสี่หน้า

กรณีที่เกิดการถ่ายเทความร้อนบนด้านที่ 1 ของเอลิเมนต์ พบว่า

$$[K_h] = \frac{h\Delta_{123}}{12} \begin{bmatrix} 2 & 1 & 1 & 0 \\ 1 & 2 & 1 & 0 \\ 1 & 1 & 2 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \quad (2.24)$$

Δ_{123} คือ พื้นที่ผิวของด้านที่ประกอบด้วยจุดต่อ 1-2-3 ดังแสดงในรูป 2.2 ก

$$\{R\} = \{Q_c\} + \{Q_h\} + \{Q_{q_s}\} + \{Q_q\} \quad (2.25)$$

$$\{Q_h\} = \frac{hT_\infty \Delta_{123}}{3} \begin{Bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{Bmatrix} \quad (2.26)$$

$$\{Q_{q_s}\} = \frac{q_s \Delta_{123}}{3} \begin{Bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \end{Bmatrix} \quad (2.27)$$

$$\{Q_Q\} = \frac{QV}{4} \begin{Bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 1 \end{Bmatrix} \quad (2.28)$$

ความเค้นเนื่องจากอุณหภูมิ

1. สมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้น

สมการความสมดุลของของแข็ง (Equilibrium equation) (Timoshenko and Goodier, 1951) ที่มีความยืดหยุ่นใน 3 มิติ มีสมการเชิงอนุพันธ์เริ่มต้นอยู่ในรูป

$$\frac{\partial \sigma_{ij}}{\partial x_i} = 0 \quad (2.29)$$

โดย σ_{ij} คือ เทนเซอร์ความเค้น (Stress tensor) สมการนี้จะถูกพิจารณาไปพร้อมๆกับการพิจารณา: (1) การใช้เงื่อนไขขอบเขต (Boundary condition) ที่เหมาะสมซึ่งอาจประกอบด้วยการกำหนดค่าเคลื่อนที่ (Specified displacement component) หรือแรงที่กระทำบนพื้นผิว (Surface tractions), (2) การใช้ความสัมพันธ์ค่าความเครียดกับค่าการเคลื่อนที่ (Strain-displacement relation) และ (3) การใช้กฎทั่วไปของฮุก (Generalized hook's Law) (Timoshenko and Goodier, 1951) เช่น

$$\sigma_{ij} = \lambda \delta_{ij} e + 2G \varepsilon_{ij} - (3\lambda + 2G) \delta_{ij} \alpha (T - T_0) \quad (2.30)$$

โดย T_0 คือ อุณหภูมิอ้างอิงที่ความเค้นเป็นศูนย์ , α คือ สัมประสิทธิ์การขยายตัวทางความร้อน , ε_{ij} คือค่าความเครียด , δ_{ij} แทน Kronecker delta ซึ่ง

$$\delta_{ij} = \begin{cases} 1 & \text{สำหรับ } i=j \\ 0 & \text{สำหรับ } i \neq j \end{cases} \quad (2.31)$$

λ และ G (Timoshenko and Goodier, 1951) คือ ค่าคงที่ Lamé ซึ่ง

$$\begin{aligned} \lambda &= \frac{\nu E}{(1+\nu)(1-2\nu)} \\ G &= \frac{E}{2(1+\nu)} \\ e &= \varepsilon_{11} + \varepsilon_{22} + \varepsilon_{33} \end{aligned} \quad (2.32)$$

ν คือ อัตราส่วนของปัวส์ซอง (Poisson Ratio) , E คือ ค่าคงที่ของการยืดหยุ่น (Modulus of elasticity)

2. สมการทางไฟไนต์เอลิเมนต์

ค่าการเคลื่อนที่(displacement)สามารถจัดอยู่ในรูปฟังก์ชันโดยประมาณอย่างง่าย ๆ ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \delta &= \sum_{i=1}^m N_i u_i \\ &= \begin{bmatrix} N \\ 1 \times m \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} \delta \\ m \times 1 \end{Bmatrix} \end{aligned} \quad (2.33)$$

โดย δ คือ ค่าการเคลื่อนที่ (displacement) เช่น u, v, w เป็นต้น จากทฤษฎีพลังงานศักย์รวม (Total potential energy) พบว่า

$$\pi = U + V \quad (2.34)$$

U คือ พลังงานความเครียด (Strain energy)

V คือ พลังงานศักย์เนื่องจากแรงกระทำ (Potential energy due to applied force)

สำหรับพลังงานความเครียด

$$\begin{aligned} U &= \int_V \frac{1}{2} (\varepsilon_{ij} - \varepsilon_{oij}) \sigma_{ij} dV \\ &= \int_V \frac{1}{2} (\llbracket \varepsilon_{ij} \rrbracket - \llbracket \varepsilon_o \rrbracket) \{ \sigma \} dV \end{aligned} \quad (2.35)$$

จากสมการความสัมพันธ์ความเค้นกับความเครียด (Stress-strain relation)

$$\sigma_{ij} = E(\varepsilon_{ij} - \varepsilon_{oij}) \quad (2.36)$$

สมการ 2.36 สามารถจัดให้อยู่ในรูปเมตริกซ์ดังนี้

$$\{ \sigma \} = [D] (\{ \varepsilon_{ij} \} - \{ \varepsilon_{oij} \}) \quad (2.37)$$

โดย $[D]$ คือ เมตริกซ์ความแข็งของวัสดุ
 $\{ \varepsilon_{ij} \}$ คือ เมตริกซ์ความเครียด
 $\{ \varepsilon_{oij} \}$ คือ เมตริกซ์ความเครียดขั้นต้น (prestrain)

เมื่อนำสมการ 2.37 แทนลงในสมการ 2.35 จะได้ว่า

$$\begin{aligned} U &= \int_V \frac{1}{2} (\llbracket \varepsilon_{ij} \rrbracket - \llbracket \varepsilon_{oij} \rrbracket) [D] (\{ \varepsilon_{ij} \} - \{ \varepsilon_{oij} \}) dV \\ &= \frac{1}{2} \int_V \llbracket \varepsilon \rrbracket [D] \{ \varepsilon \} dV - \int_V \llbracket \varepsilon \rrbracket [D] \{ \varepsilon_o \} dV + \frac{1}{2} \int_V \llbracket \varepsilon_o \rrbracket [D] \{ \varepsilon_o \} dV \end{aligned}$$

$$(2.38)$$

สำหรับพลังงานศักย์เนื่องจากแรงกระทำพบว่า

$$V = - \text{work}$$

กรณีพลังงานศักย์ที่เกิดจากแรงจะมีค่าดังนี้

$$\begin{aligned} V &= - \int_V (F_x u + F_y v + F_z w) dV \\ &= - \int_V \begin{bmatrix} u & v & w \end{bmatrix} \begin{Bmatrix} F_x \\ F_y \\ F_z \end{Bmatrix} dV \\ &= - \int_V \begin{bmatrix} \delta \end{bmatrix} \{ F \} dV \end{aligned} \quad (2.39)$$

ส่วนกรณีพลังงานศักย์เกิดจากแรงดันหรือแรงดึงที่ผิวโครงสร้างในแนวตั้งฉาก

$$\begin{aligned} V &= - \int_s (S_x u + S_y v + S_z w) dS \\ &= - \int_s \begin{bmatrix} \delta \end{bmatrix} \{ S \} dS \end{aligned} \quad (2.40)$$

จากนั้นนำสมการ 2.38 และ 2.40 แทนลงในสมการ 2.34 จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \pi &= \frac{1}{2} \int_V \begin{bmatrix} \epsilon \end{bmatrix} [D] \{ \epsilon \} dV - \int_V \begin{bmatrix} \epsilon \end{bmatrix} [D] \{ \epsilon_0 \} dV + \\ &\quad \int_V \begin{bmatrix} \epsilon_0 \end{bmatrix} [D] \{ \epsilon_0 \} dV - \int_V \begin{bmatrix} \delta \end{bmatrix} \{ F \} dV - \int_s \begin{bmatrix} \delta \end{bmatrix} \{ S \} dS \end{aligned} \quad (2.41)$$

และจากสมการความสัมพันธ์ความเครียดกับค่าการเคลื่อนที่ (Strain-displacement relation)

$$\epsilon_{ij} = \frac{1}{2} (u_{i,j} - u_{j,i}) \quad (2.42)$$

สมการ 2.42 สามารถจัดให้อยู่ในรูปเมตริกซ์ดังนี้

$$\{\varepsilon_{ij}\} = \frac{1}{2}\{u_{i,j} - u_{j,i}\} \quad (2.43)$$

เมื่อนำสมการ 2.33 แทนลงในสมการ 2.43 และจัดรูปใหม่เป็น

$$\{\varepsilon\} = [B]\{\delta\} \quad (2.44)$$

โดย $[B]$ คือ เมตริกซ์ของค่าความเครียดกับค่าการเคลื่อนที่

จากนั้นนำสมการ 2.33 และ 2.44 แทนลงในสมการ 2.41 แล้วจัดรูปใหม่ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \pi = & \frac{1}{2}[\delta][K]\{\delta\} - [\delta]\{F_o\} + \frac{1}{2}\int_V[\varepsilon_o][D]\{\varepsilon_o\}dV \\ & - [\delta]\{F_B\} - [\delta]\{F_T\} \end{aligned} \quad (2.45)$$

โดย

$$[K] = \int_V [B]^T [D] [B] dV \quad (2.46)$$

$$\{F_o\} = \int_V [B]^T [D] \{\varepsilon_o\} dV \quad (2.47)$$

$$\{F_B\} = \int_V [N]^T \{F\} dV \quad (2.48)$$

$$\{F_T\} = \int_s [N]^T \{S\} ds \quad (2.49)$$

จากทฤษฎี Principle of minimum potential energy

$$\frac{\partial \pi}{\partial \delta_{ij}} = 0$$

$$= [K]\{\delta\} - \{F_o\} - \{F_B\} - \{F_T\} \quad (2.50)$$

$$[K]\{\delta\} = \{F_o\} + \{F_B\} + \{F_T\} \quad (2.51)$$

ค่า $\{F_B\}$ ไม่เป็นฟังก์ชันของค่าเคลื่อนตัวที่จุดต่อ จึงถูกตัดทิ้งไป ดังนั้น

$$\underset{(12 \times 12)(12 \times 1)}{[K]}\{\underset{(12 \times 1)}{\delta}\} = \underset{(12 \times 1)}{\{F_o\}} + \underset{(12 \times 1)}{\{F_T\}} \quad (2.52)$$

เมื่อแทนสมการ 2.44 ลงในสมการ 2.37 จะได้สมการหาความเค้นออกมาดังนี้

$$\underset{(6 \times 1)}{\{\sigma\}} = \underset{(6 \times 6)}{[D]}\underset{(6 \times 12)(12 \times 1)}{[B]}\{\underset{(6 \times 1)}{\delta}\} - \underset{(6 \times 6)}{[D]}\{\underset{(6 \times 1)}{\epsilon_o}\} \quad (2.53)$$

3. ไฟไนต์เอลิเมนต์เมตริกซ์

จากสมการ 2.52 และ 2.53 สามารถแยกแยะเมตริกซ์สำหรับเอลิเมนต์ทรงสี่หน้าในแต่ละเทอมดังนี้

$$\underset{(12 \times 12)}{[K]} = \underset{(12 \times 6)}{V}\underset{(6 \times 6)(6 \times 12)}{[B]^T [D] [B]} \quad (2.54)$$

$$[B] = \left[[B_1] \quad [B_2] \quad [B_3] \quad [B_4] \right] \quad (2.55)$$

$$[B_i] = \frac{1}{6V} \begin{bmatrix} b_i & 0 & 0 \\ 0 & c_i & 0 \\ 1 & 0 & 0 & d_i \\ c_i & b_i & 0 \\ 0 & d_i & c_i \\ d_i & 0 & b_i \end{bmatrix} \quad i=1,2,3,4 \quad (2.56)$$

$$[D] = \frac{E}{(1+\nu)(1-2\nu)} \begin{bmatrix} (1-\nu) & \nu & \nu & 0 & 0 & 0 \\ \nu & (1-\nu) & \nu & 0 & 0 & 0 \\ \nu & \nu & (1-\nu) & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & \left(\frac{1-2\nu}{2}\right) & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \left(\frac{1-2\nu}{2}\right) & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & 0 & \left(\frac{1-2\nu}{2}\right) \end{bmatrix} \quad (2.57)$$

$$\{F_o\} = \nu [B]^T [D] \{\alpha\} \left(\frac{T_1 + T_2 + T_3 + T_4}{4} - T_0 \right) \quad (2.58)$$

$$\{F_T\} = \frac{\Delta_{123}}{3} \begin{Bmatrix} S_x \\ S_y \\ S_z \\ S_x \\ S_y \\ S_z \\ S_x \\ S_y \\ S_z \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \quad (2.59)$$

$$\{\alpha\} = \alpha \begin{Bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \end{Bmatrix} \quad (2.60)$$

การประดิษฐ์โปรแกรมแลกเปลี่ยนความร้อนจะอาศัยสมการ 2.19 ถึง 2.28 เพื่อหาการกระจายของอุณหภูมิที่เวลาต่างๆ ส่วนการประดิษฐ์โปรแกรมวิเคราะห์ความเค้นเนื่องจากอุณหภูมิจะใช้สมการ 2.52 ถึง 2.60 เพื่อหาค่าการเคลื่อนที่และความเค้นที่เกิดขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย